

Ἡ πλήρης ὅμως κατοχύρωσις τοῦ μέτρου θὰ ἐξαρτηθῆ, ἐν τελικῇ ἀναλύσει, ἀπὸ τὴν δημοσιονομικὴν ἐξυγίανσιν. Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐβεβαίωσεν ὅτι «τὰ ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ συναλλάγματος αὐτόματα κέρδη, ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ θὰ περιέλθουν εἰς αὐτό». Ἐρωτᾶται : θὰ χρησιμοποιεῖθῃ μῆπως καὶ αὕτη ἡ ἀπρόοπτος πρόσοδος, διὰ νὰ καλυφθοῦν κενὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάριν τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ ὁποίου ἔφθασεν ἡ Κυβέρνησις νὰ βάλῃ χέρι ἀκόμη καὶ εἰς τὸ δῶρον τῶν μισθωτῶν; Ἐσυνήθησαν τοὺς τελευταίους καιροὺς, οἱ πολιτικοί, νὰ κατακεραυνώνουν τὸν ὀφελούμενον, ἐξ οἴουδήποτε λόγου, ἰδιώτην, νὰ θεωροῦν ὅμως νόμιμον τὴν κρατικὴν ἀρπακτικότητά, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ἐκδηλοῦται αὕτη. Καὶ ταυτίζουσι τὸ Κράτος πρὸς τὴν ὀλότητα ἀπὸ συνήθειαν, ἐνῶ οὐσιαστικῶς ἔπαυσε νὰ εἶναι. Διότι ἡμπορεῖ νὰ θεωρῆται ὀλότης τὸ Κράτος εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας, ὅπου ἡ διοίκησις ἀναλίσκει τὰ 13 % τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, ὅπου τὰ 70 % τῶν προσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως, πού λέγεται Κράτος, εἶναι δαπάναι διοικήσεως, τὸ δημόσιον κατανατᾷ νὰ εἶναι μία ὀλιγαρχία καταπλεονεκτῶσα τὴν ὀλότητα. Ὁ κ. Μαρκεζίνης προσφυέστατα μᾶς ὑπενθύμισεν, ὅτι «τὸ εὐθηνὸν νόμισμα ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν δύο ἢ τριῶν παραγόντων, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς κατῴρθωσε κατὰ τὸν 130ετῆ βίον τῆς ν' ἀντεπεξέβλη ἑναντίον μεγίστων οικονομικῶν ἀντιξοοτήτων». Δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀγνοῖ ὅμως, ὅτι μαζὺ μὲ τὸ εὐθηνὸν νόμισμα καὶ περισσότερον ἀπὸ αὐτό, ἡ ἀπλῶς διηρθρωμένη, ἡ λιτή, ἡ μετρημένη, ἡ εὐθηνὴ διοίκησις ἦτο ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀναπτύσσεται πλουτολογικῶς καὶ παραγωγικῶς, ὑπὸ τὴν ἀδιάκοπον ὑπόκρουσιν πολέμων καὶ ἀπειλῶν πολέμων. Νὰ μὴν ἐπωφεληθοῦν οἱ ἰδιῶται. Σύμφωνοι. Οὔτε ὅμως καὶ τοῦ Κράτους οἱ μισθωτοί. Ἄν προκύψουν αὐτόματα κέρδη ὅσα θὰ εἶναι, ἄς χρησιμοποιηθοῦν διὰ νὰ θεραπευθοῦν ἐν μέρει τὰ ἀναπόφευκτα ρήγματα, τὰ ὁποία θὰ παρουσιάσῃ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καὶ μέχρι τῆς πλήρους προσαρμογῆς καὶ ἰσορροπήσεως, ἡ ἐξυγιαντικὴ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἄς ἀρχίσῃ, ἐπὶ τέλους, ἡ κρατικὴ ἀναδιάρθρωσις, ἡ ὁποία καθυστερεῖ ἐπικινδύνως. Ἀκόμη καὶ τὸ ὑφυπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εἶχε διαλυθῆ τὸν Μάρτιον, ἐκδηλώνει διαθέσεις ἀναζωογονήσεως. Ἡ κατάργησις τόσων παρεμβατικῶν λειτουργιῶν, ἡ φυγὴ ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς πριμοδοτήσεις δὲν ἐδημιούργησαν πλεονάζοντας καὶ περιττοὺς ; Πότε θὰ φύγουν ὅλοι αὐτοί ; Δὲν εἶναι φενάκη τὸ νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ἐξυγιάνσεως, χωρὶς νὰ ἐπιχειροῦμεν τίποτε διὰ τὴν μείωσιν τοῦ ὕψους τοῦ προϋπολογισμοῦ ;